Projev na XXVIII. zasedání Akademického sněmu AV ČR

Praha, 20. dubna 2006

Vážení hosté a členové Akademického sněmu,

k hodnocení stavu a činnosti Akademie věd, kterým se teď budeme zabývat, jste jako písemné podklady obdrželi návrh podrobné výroční zprávy o činnosti Akademie za rok 2005 a zprávu o činnosti Akademické rady od posledního prosincového zasedání Akademického sněmu. Dovolte mi proto, abych se ve svém komentáři k těmto zprávám zabýval pouze těmi problémy, které pokládám za zvláště důležité a těmi, v nichž od rozeslání písemných zpráv došlo k dalšímu vývoji.

Nejprve bych rád promluvil o některých otázkách naší vědecké práce. Jsem rád, že stejně jako na posledním zasedání Sněmu mohu i tentokrát začít tuto část své zprávy v pozitivním a optimistickém duchu. Opravňuje mne k tomu skutečnost, že i v nedlouhé době od počátku letošního roku ohlásila pracoviště Akademie řadu nových cenných vědeckých výsledků, z nichž bych aspoň některé chtěl uvést. Jsou to tedy výsledky ve výroční zprávě neuvedené.

Ve Fyzikálním ústavu byla vyvinuta „Ab initio metoda“, která umožňuje definovat tvrdost krystalických látek přímo z atomistického přístupu. Nalezený vztah mezi tvrdostí a uspořádáním nejbližších atomů v krystalu umožňuje objasnit tuto materiálovou vlastnost na mikroskopické úrovni a tím i predikovat tvrdost zcela nových látek.

V Ústavu struktury a mechaniky hornin byl vyvinut nový levný vláknový kompozit, který má stejné mechanické vlastnosti jako lidská kost a může sloužit jako spojovací prvek v ortopedii. Při obohacení matrice hydroxyapatitem prokázal tento kompozit vynikající vrůstání kostních buněk a lze jej proto s výhodou použít jako kostní výplň.

Vynikající výsledky v oblasti výzkumu rostlinných hormonů získali kolegové z Ústavu experimentální botaniky. Své práce publikují v prestižních časopisech Nature a nyní i v Science.

V Ústavu molekulární genetiky zjistili, že geny pro vznik oka mají i velmi primitivní organizmy, například medúzy. Oko je orgán, který dělal těžkou hlavu už Darwinovi. Na ÚMG se zabývají řízením vzniku oka na úrovni genů.

Genetická informace pro syntézu linkosamidových antibiotik byla přečtena na Mikrobiologickém ústavu a současně byl objasněn nový mechanizmus rezistence k tomuto antibiotiku. Tyto výsledky povedou k návrhu nového typu semisyntetických antibiotik se sníženou možností rezistence organizmů.

Jiný charakter, ale nemenší společenský význam pro vzdělávání a kulturu mají rozsáhlé souborné práce našich společenskovědních pracovišť, např. Biografický slovník českých zemí, který začal vydávat Historický ústav a který v univerzálním pojetí shrne vědecky ověřená data o životě a díle významných osobností spjatých s českými zeměmi, nebo zpracování prvních dvou dílů poválečných Dějin české literatury v Ústavu pro českou literaturu. Toto dílo mapuje vývoj české literatury ve složitém období mezi léty 1945 – 1958.

Dokladem aktivní a úspěšné činnosti pracovišť Akademie je skutečnost, že počet projektů Evropské komise, na nichž se podílejí, vzrostl z 93 v roce 2004 na 213 v roce 2005. To je plných 44 % ze všech projektů, na nichž se podílejí česká výzkumná pracoviště. Prostředky z projektů Evropské unie tvoří již cca 3,4 % rozpočtových příjmů Akademie. Akademie tak je v této oblasti srovnatelná s předními evropskými vědeckými institucemi. Přitom i zde máme ještě značné rezervy: vždyť část našich pracovišť se projektů Evropské unie zatím ještě vůbec neúčastní. Věřím proto, že v 7. rámcovém programu EU, jehož přípravy se tentokrát již od počátku účastníme, dosáhneme v našem zapojení do Evropského výzkumného prostoru dalšího pokroku.

Nadějnou cestou k dalšímu rozvoji naší vědecké práce v příštím období bude čerpání finančních zdrojů ze strukturálních fondů Evropské unie v letech 2007 – 2013. K tomu se snažíme vytvořit potřebné centrální předpoklady m.j. i tím, že jsme nominovali zástupce Akademie do programovací pracovní skupiny při Řídícím koordinačním výboru těchto fondů i do pracovních skupin všech relevantních operačních programů. Zvláště důležitá je tu ovšem vlastní iniciativa pracovišť. V tom je dobrým příkladem Jihomoravské sdružení pracovišť v Brně, které spolu s dvěma brněnskými vysokými školami a jedním resortním ústavem předložilo projekt na vybudování Mendelova výzkumného centra v Brně, a rovněž Ústav molekulární genetiky a Ústav experimentální medicíny v Praze, které připravují zřízení Biotechnologického ústavu ve Zlatníkách u Prahy. K realizaci těchto záměrů připravily zúčastněné ústavy i tři odpovídající nové výzkumné záměry. Je třeba, aby tyto příklady našly co nejvíce dalších následovníků. Při navrhování projektů ovšem

musíme dbát jisté střízlivosti, abychom byli schopni zvládnout jak kofinancování projektů, tak i provoz nově pořízeného zařízení a vybavení, který již budeme muset zajistit z vlastních zdrojů. Žádám ředitele ústavů, aby o všech těchto plánovaných aktivitách informovali příslušné místopředsedy Akademie, abychom mohli všechny aspekty koordinovat. Nezapomeňme, že Akademie věd jakožto zřizovatel ústavů za ně a jejich financování nese odpovědnost a ponese ji i po roce 2013, kdy financování z evropských strukturálních fondů ustane.

Kolegyně a kolegové, jak víte, Rada pro výzkum a vývoj vyhodnotila výkon výzkumných institucí financovaný z rozpočtu na výzkum a vývoj. Hodnocení je založeno na údajích uložených v registru informací o výsledcích výzkumu a vývoje (RIV) a bylo a je okolo něj hodně diskusí. Takové hodnocení je v zásadě potřebné, ale kritéria je třeba dopracovat. Zejména budeme prosazovat spravedlivější normování výsledků vědecké práce.

My se ovšem zabýváme vlastním hodnocením vědeckého výkonu akademických ústavů. Jak je uvedeno i v předložené zprávě, zabývala se Akademická rada na základě usnesení Akademického sněmu z března 2005 podrobnou zprávou o vnitřních opatřeních, která provedla ta pracoviště Akademie, jejichž výzkumné záměry byly při hodnocení v roce 2004 hodnoceny v resortním akademickém hodnocení stupněm 1c) nebo v meziresortním hodnocení stupněm D, a uložila jejich ředitelům i příslušným hodnotitelským komisím další úkoly. Závěrečná zpráva o nápravě zjištěných nedostatků bude podána příštímu zasedání Akademického sněmu.

Pokud jde o oblast institucionální podpory výzkumu, předpokládá se, že k 63 dosud řešeným výzkumným záměrům pracovišť Akademie přibudou čtyři další, z nichž tři, jak už jsem uvedl, se týkají využití strukturálních fondů a vzniku nových institucí v oblasti věd o živé přírodě a jeden, zaměřený na infrastrukturu výzkumu, souvisí s nastávající přeměnou Střediska společných činností na veřejnou výzkumnou instituci.

V oblasti účelové podpory bylo vyhlášeno již 17. kolo veřejné soutěže Grantové agentury Akademie věd. Novinkou v tomto kole je zavedení nové kategorie tzv. mezioborových grantů s předpokládanou dobou řešení 4 – 5 let, zaměřených především na spolupráci ústavů Akademie, vysokých škol a resortních výzkumných ústavů.

Další významnou změnou je pomoc mladým lidem, kteří se vracejí k vědecké práci po rodičovské dovolené. Je to jednak prodloužení věkového limitu pro podávání projektů pro juniorské granty a větší volnost při zahájení čerpání grantových prostředků. Bude se to zjevně týkat zejména mladých žen. S tím souvisí i to, že jsme navázali spolupráci s českou komisí pro UNESCO a s firmou L'Oreal, která bude na základě našeho výběru udělovat každoročně podporu zatím třem mladým vědeckým pracovnicím.

Podařilo se, aby u grantů byly do uznaných nákladů zahrnuty i náklady na platy pracovníků, podílejících se na řešení standardních badatelských projektů, a byla zvýšena celková částka na pohyblivou složku platů.

Na okraj informace o grantové soutěži mám ještě tuto naléhavou žádost: Velmi prosím, abyste vysvětlili vašim předním vědeckým spolupracovníkům, že práce v orgánech grantových agentur je jejich morální a vědeckou povinností. Je totiž zcela nepřijatelné to, co se v poslední době začíná projevovat, že totiž přední vědečtí pracovníci jsou členstvím v grantových orgánech „unaveni" a začínají se mu vyhýbat a že by se tato odpovědná práce nakonec mohla octnout v rukou pracovníků druhého řádu. Na tento problém bychom měli dát pozor i při korespondenčním hlasování o členství v oborových komisích Grantové agentury Akademie. Odpovědně je třeba se stavět i k posuzování grantových přihlášek. V této souvislosti uvažujeme o zvýšení prestiže členů rad Grantové agentury a případně i o nezávislé podpoře jejich projektů.

V rámci Národního programu výzkumu vyhlásila Akademie veřejnou soutěž o projekty nového programu „Nanotechnologie pro společnost", který financuje. V již běžících programech „Podpora cíleného výzkumu" a „Informační společnost" se v roce 2006 podporuje a řeší 53, resp. 76 projektů.

Naším hlavním posláním je základní výzkum. Ale snažíme se i o další kroky v občas kritizované oblasti spolupráce s aplikační a průmyslovou sférou a využívání znalostního potenciálu pracovišť. Chci ale předem říci, že spolupráce ústavů Akademie s podnikovou sférou je mnohočetná a hodnotná. Nově bylo zahájeno řešení dvou projektů programu Evropského sociálního fondu a Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (JPD 3), a to vytvoření Centra inovačního vzdělávání v Liblicích a Centra pro transfer technologií. Byla též podepsána smlouva o spolupráci Akademie s Pardubickým krajem a připravuje se smlouva s krajem Vysočina. Spolupráci s regiony považuji za velmi důležitou součást naší služby veřejnosti. K další účinné

spolupráci a k efektivnějšímu řešení komplexní problematiky spojené s využitím znalostního potenciálu pracovišť Akademie je třeba, aby především pracoviště sama iniciativně přicházela se svými náměty. A také, aby nás nejpozději ve výročních zprávách o praktických aplikacích výzkumu informovala.

A nakonec znovu naléhavě připomínám, že trvalým principem naší řídící práce na úrovni jednotlivých pracovišť, jejich sekcí i Akademie věd jako celku samozřejmě zůstává všestranná, výrazná a rozhodná podpora vědecké excelence tak, jak jsem o ní podrobněji hovořil na našem posledním zasedání. S tím souvisí i výchova nové vědecké generace. Významné jsou například naše kurzy základů vědecké práce, o které je velký zájem zejména mezi studenty doktorských programů. Naše možnosti pro školení doktorandů nejsou sice vysokými školami plně využívány, ke škodě celé naší společnosti, ale stále více se orientujeme na přijímání pracovníků, a to i ze zahraničí, na postdoktorandská místa.

Radou pro výzkum a vývoj jsme byli požádáni, abychom koordinovali s GAČR a MŠMT aktivity na podporu mladých vědeckých pracovníků. To jsme již na koordinační schůzce projednali a mj. navrhujeme ustanovení speciální podpory právě pro postdoktorandy.

Dovolte mi teď, abych obrátil vaši pozornost na druhou skupinu problémů, která se týká složitého přechodu pracovišť Akademie na právní a ekonomickou formu veřejných výzkumných institucí, v jehož středu se právě ocitáme.

Rád bych se tu především vrátil k rozhodnutí našeho posledního zasedání, kterým byla k 1. lednu 2006 sloučena některá pracoviště Akademie do větších celků. S potěšením lze konstatovat, že toto sloučení proběhlo ve všech případech úspěšně a sloučená pracoviště dobře fungují. Zvláštní ocenění zde zaslouží budějovické ústavy, jejichž sloučení do Biologického centra AV ČR bylo obzvláště náročné a přesto se uskutečnilo ve vzájemném porozumění a bez závažnějších problémů. Pochválit je ale třeba i sloučení Střediska společných činností s nakladatelstvím Academia, které se týkalo velkého rozsahu činností a bylo spojeno s významnou konsolidací nakladatelství po hospodářské a organizační stránce. Kladně hodnotíme také sloučení Archivu s Masarykovým ústavem, Ústavu fyziky plazmatu s Vývojovou optickou dílnou a Ústavu termomechaniky s Ústavem pro elektrotechniku

Rovněž další právní a organizační kroky k přípravě přechodu na veřejné výzkumné instituce probíhaly zatím podle plánu a bez větších obtíží.

Návrh nových Stanov Akademie, přijatý prosincovým zasedáním Akademického sněmu, byl prakticky beze změn projednán Radou pro výzkum a vývoj a prošel meziresortním připomínkovým řízením. I když naprostá většina resortů rovněž neměla k návrhu Stanov žádné připomínky, došlo v něm přece jen, a to zejména na základě připomínek Ministerstva spravedlnosti, k některým úpravám. Většina těchto úprav byla formulační a legislativně-technické povahy a přispěla k upřesnění schváleného textu. Ve dvou případech však bylo nutno upravit navrhované znění Stanov na místech, kde jsme se snažili vyhovět požadavkům a připomínkám pracovišť za cenu – smím-li tak říci – určitého změkčení příliš přísného znění příslušného zákona.

První z těchto změn se týká složení Akademického sněmu, a to konkrétně možnosti výjimečně zvýšit počet volených zástupců některých pracovišť nad počet, který jim náleží podle Stanovami určeného klíče. Chtěli jsme tím vyjít vstříc hlavně nově sloučeným pracovištím a jmenovitě Biologickému centru AV ČR v Českých Budějovicích, jehož zastoupení ve Sněmu se oproti původně samostatným ústavům poněkud snížilo. Tuto výjimku bylo bohužel nutno ze Stanov vypustit a budeme tedy muset postupovat jako dosud, to znamená, že budeme na Sněm zvát další zástupce jako hosty.

Druhá změna je závažnější a má obecný charakter. Při přípravě Stanov bylo opakovaně a zcela oprávněně kritizováno, že podle § 16 zákona o Akademii věd, který kdysi poslanci České národní rady doplnili do zákona proti našemu návrhu, musí ředitel na přijímání každého vysokoškolsky vzdělaného pracovníka vypisovat výběrové řízení. Je jasné, že zákonodárci tím sledovali požadavek pečlivého výběru a nejvyšší kvality výzkumných pracovníků. Striktní dodržování tohoto ustanovení v případech, kdy jde např. o krátkodobý pracovní poměr při řešení určitého projektu nebo o malý pracovní úvazek osvědčeného vědeckého pracovníka – důchodce, je však zcela formální až nesmyslné. Proto jsme se snažili ve Stanovách zakotvit, že na tyto a podobné případy se požadavek zákona nebude vztahovat. Ani tento záměr však neuspěl a nechtěli jsme samozřejmě riskovat, že by kvůli této dílčí záležitosti bylo schválení nových Stanov zdrženo nebo dokonce ohroženo. Věřím, že i tady se podaří najít rozumné řešení v rámci zákona např. tím, že vypisování i provádění výběrových řízení v uvedených případech bude maximálně zjednodušeno a zlevněno.

V současné době předložila již všechna pracoviště návrhy podkladů pro zpracování svých nových zřizovacích listin jako veřejných výzkumných institucí. Tyto podklady se nyní zpracovávají a případné úpravy, doplňky a nejasnosti budou s příslušnými pracovišti projednány a dořešeny během května t. r.

Ještě v prvním pololetí 2006 bude Akademická rada po projednání s vědeckými radami pracovišť jmenovat pracovníky (ve většině případů pravděpodobně dosavadní ředitele pracovišť), kteří povedou pracoviště jako veřejné výzkumné instituce od jejich vzniku dne 1. ledna 2007 až do jmenování jejich řádných ředitelů na základě výběrového řízení. V podzimním období pak Akademická rada vydá spolu s novými Stanovami Akademie i soubor hlavních interních předpisů pro činnost veřejných výzkumných institucí. Budou to volební řád a vzorový jednací řád rad institucí, jednací řád dozorčích rad, vzorový organizační řád pracoviště, nová pravidla výběrového řízení pro obsazování funkcí ředitelů pracovišť, vzorový vnitřní mzdový předpis a kariérní řád, pravidla pro nakládání s majetkem a pro hospodaření s fondy pracovišť a další. Tak se budou moci pracoviště po organizační i hospodářské stránce včas a pečlivě připravit na svou činnost v nových podmínkách. Nebylo by ovšem dobře, kdybychom na pracovištích čekali jen na tyto „instrukce“: Přechod na veřejné výzkumné instituce je dobrou příležitostí k tomu, abychom si v ústavech udělali pořádek ve všech směrech – ve vlastní výzkumné činnosti, struktuře pracoviště, v odměňování pracovníků, v hospodaření a majetku. Čím více toho vyřešíme a dáme do pořádku ještě letos, tím snazší bude přechod do nových podmínek, které sice přinesou pracovištím větší volnost, ale spolu s tím i mnohem větší odpovědnost.

Příprava přechodu na veřejné výzkumné instituce má ovšem nejen aspekty právní a organizační, ale i neméně významné, ba v některých případech ještě důležitější aspekty ekonomické a majetkové. Návrhy na majetkovou transformaci jste již z jednotlivých pracovišť předložili a rovněž ony budou ještě předmětem dalších jednání. Pokud jde o zásadní přístup k těmto věcem, musím především zdůraznit – a chci na to i osobně dohlédnout – že převod státního majetku, se kterým dosud hospodaří Akademie, do vlastnictví jednotlivých pracovišť, musí být řešen spravedlivě tak, aby v mezích daných možností zajistil všem pracovištím optimální start do nové vývojové etapy. Není myslitelné, aby si kterékoli pracoviště nárokovalo - ať už z historických či jiných nahodilých důvodů – pro sebe lepší a výhodnější podmínky na úkor jiných. Stejně tak je třeba pochopit, že vedení Akademie nemůže prostě rozdělit

veškerý nemovitý majetek, zvláště pozemky, beze zbytku na stávající pracoviště, ale musí si zabezpečit i určitou rezervu pro příští, dnes třeba ještě nekonkrétní a nepředvídatelné rozvojové potřeby.

S přípravou přechodu na veřejné výzkumné instituce konečně souvisí i chystaná restrukturalizace centrálního úřednického aparátu Akademie, která bude zahájena již k 1. červenci 2006 a měla by být dokončena počátkem roku 2007. K tomu, aby tato restrukturalizace přinesla skutečnou racionalizaci výkonného aparátu a podstatné zkvalitnění jeho práce, přispějí, jak věříme, i výsledky nezávislého personálního a organizačního auditu Kanceláře AV ČR a Střediska společných činností AV ČR, který podle rozhodnutí Akademické rady proběhl koncem minulého roku. V podstatě se počítá s tím, že v nových podmínkách bude veškerý „státní úřednický aparát" Akademie soustředěn v jediné instituci, tedy v Kanceláři Akademie věd, jejíž jednotlivé útvary budou pracovat pod přímým věcným a metodickým vedením předsedy, místopředsedů a dalších členů Akademické rady. Kancelář bude mít cca 100 zaměstnanců, což je méně než třetina stavu někdejšího Úřadu prezidia ČSAV v roce 1989. Organizační změny a racionalizaci vnitřního fungování Kanceláře a kontroly její činnosti bude ovšem nutno doplnit i intenzivní personální prací, směřující k postupnému, ale důslednému zvyšování kvalifikace, kvality práce a k omlazování jejích pracovníků.

Pokud jde o Středisko společných činností AV ČR včetně nakladatelství ACADEMIA, stane se od 1. ledna 2007 veřejnou výzkumnou institucí. Její výzkumný záměr v oblasti zabezpečování infrastruktury výzkumu je již připraven. I nadále přitom budou některé úseky činnosti Střediska společných činností přímo sledovat a usměrňovat členové Akademické rady, odpovědní např. za oblast elektronické komunikace, ediční činnosti, přidělování bytů apod. Trvalým úkolem obou institucí bude samozřejmě i co nejkvalitnější odborná pomoc vědeckým pracovištím Akademie na všech úsecích jejich činnosti. Se zvýšenou pravomocí a samostatností pracovišť to ovšem bude především pomoc konsultační, poradenská.

Závěrem tohoto bloku právních a organizačních problémů bych se rád zmínil ještě o jedné věci, která sice přímo s problematikou veřejných výzkumných institucí nesouvisí, ale je rovněž nesmírně důležitá pro budoucí optimální právní a ekonomický rámec činnosti Akademie a jejích pracovišť. Jak již víte, dospěla Rada pro výzkum a vývoj k poznání, že po čtyřletém fungování bude nutno novelizovat zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje. To je pro nás neobyčejně

významnou příležitostí, abychom využili popravdě dosti rozporné zkušenosti z dosavadního uplatňování tohoto zákona, reagovali na změny, k nimž v podpoře výzkumu a vývoje dochází po vstupu do Evropské unie, prosadili odbourání zbytečné administrativy, která se kolem podpory výzkumu a vývoje rozbujela, tuto podporu zefektivnili a v neposlední řadě usilovali i o zajištění potřebné stability pro kvalitní výzkumné instituce.

Prvním krokem přípravy novelizace zákona o podpoře výzkumu a vývoje byla veřejná diskuse o koncepci chystané novely, v níž uplatnila svoje zásadní stanoviska a připomínky jak Akademická a Vědecká rada AV ČR, tak i 28 pracovišť Akademie a na 80 dalších kolektivů i jednotlivých pracovníků Akademie. V těchto připomínkách byla vyslovena jednoznačná podpora změně pojetí poskytování institucionální podpory tak, aby se při jejím udělování odstranily prvky soutěže. Dále je všeobecně požadováno zjednodušení administrativy v oblasti výzkumu a vývoje, zavedení nového typu podpory pro „velkou“ infrastrukturu a nové formulování definicí používaných v legislativě. Bylo by přínosem, kdyby novelizovaný zákon přinesl i větší možnost podpory vynikajících osobností (nezávisle na jejich věku) i domácích vědeckých škol, což by rovněž přispělo k redukci dosavadních, leckdy byrokratických postupů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, tím jsem probral všechny otázky naší práce, které v dané chvíli pokládám za nejdůležitější. Nakonec bych se chtěl stručně zmínit ještě o několika dalších věcech, které dokládají, že se v Akademii aktivně pracuje i na těch úsecích, o kterých jsem dnes podrobněji nehovořil.

V oblasti mezinárodní vědecké spolupráce byly – vedle všestranného posilování kontaktů s orgány a institucemi Evropské unie – obnoveny nebo nově uzavřeny některé dohody o dvoustranné vědecké spolupráci a od počátku roku 2006 se uskutečnilo několik dalších menších konferencí a kolokvií s mezinárodní účastí. Nejvýznamnější mezinárodní vědeckou akcí roku 2006 v naší republice bude 26. světový kongres Mezinárodní astronomické unie, který uspořádá v srpnu Astronomický ústav AV ČR. Tento kongres otevře pracovištím Akademie i možnost zapojit se do programu Evropské kosmické agentury pro spolupracující evropské státy. Podařilo se nám přesvědčit vládu, aby ČR vstoupila do Evropské jižní observatoře. To umožní našim astronomům účast na vynikajících projektech.

Na 24. a 25. dubna jsme pozvali do Prahy představitele Akademií věd států Visegradské čtyřky. Budeme koordinovat zejména náš postup při přípravě 7.

rámcového programu podpory evropské vědy a při přípravě založení Evropské vědecké rady, která by měla pružným mechanizmem poskytovat finanční podporu formou kompetitivních grantů.

Naše ústavy organizují tolik odborných akcí domácích i se zahraniční účastí, že je nebudu vyjmenovávat. Lze se o nich informovat na našich internetových stránkách. Ukazuje to na naši rostoucí integraci do světové vědy.

Na úseku ediční a knihovní činnosti bylo mj. rozhodnuto o zřízení Záložního knižního fondu, jehož smyslem je umožnit dlouhodobé efektivní využití hodnotných vědeckých publikací, vydaných nakladatelstvím ACADEMIA. Podrobnější informace o tomto fondu a způsobu jeho využívání budou sděleny pracovištím v nejbližší době.

V oblasti popularizace vědy se jako hlavní akce po dobrých zkušenostech z předcházejících let znovu připravuje Týden vědy a techniky 2006. Bude se konat ve dnech 6. – 12. listopadu v Praze, Brně, Českých Budějovicích a nově i v Ostravě a letos bude zaměřen zejména na problematiku biotechnologií.

Již nyní bych se však na Vás rád obrátil s touto aktuální žádostí: V minulých dnech jsem se setkal s generálním ředitelem České televize panem Janečkem, který v souvislosti se zaváděním nových televizních programů vyslovil přání navázat mnohem rozsáhlejší spolupráci s ústavy Akademie věd. Témata nejsou omezena. Tím se nám naskýtá možnost daleko více informovat veřejnost o důležitosti vědy pro rozvoj společnosti obecně a o našich aktivitách speciálně. Na minulém zasedání Sněmu jsem mluvil o tom, jak je v demokratické společnosti důležité umět veřejnost přesvědčit o významu vědeckého výzkumu. Abychom tomuto sympatickému požadavku televize mohli co nejlépe a nejpružněji vycházet vstříc, prosím představitele pracovišť, aby potvrdili nebo nově pověřili vědecké nebo odborné pracovníky svých ústavů, kteří budou mít na starosti popularizaci činnosti ústavů, na něž by se mohli pracovníci televize i dalších médií přímo a bez dalšího zprostředkování obracet a kteří by naopak i sami měli na média potřebné kontakty. Dostanete k tomu můj dopis. Důležitou úlohu v tom ovšem má náš tiskový odbor.

Vážené kolegyně a kolegové, to je vše, co jsem chtěl uvést v komentáři k předloženým písemným dokumentům. Věřím, že se v následující diskusi vyjádříte nejen k tomu, o čem jsem hovořil, ale i ke všem dalším otázkám naší společné práce. Vy jste ti, kteří určují další směrování Akademie věd a my v Akademické radě jsme ti, kteří budou vaše názory implementovat.

Děkuji Vám za pozornost.